

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa: **J., N., bytom V.**, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni – ústrediu** so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 222-1445/2008 z 3. marca 2008 o priznaní úrazovej renty, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sd/194/2008-17 z 13. novembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. novembra 2008, č.k. 26Sd/194/2008-17 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bolo zrušené rozhodnutie odporkyne č. 222-1445/2008 z 3. marca 2008, ktorým priznala navrhovateľovi nárok na úrazovú rentu od 1.1.2004 vo výške 1.256,- Sk mesačne s poukazom na § 272 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. po prepočítaní sumy náhrady straty na zárobku, ktorá bola navrhovateľovi vyplácaná zamestnávateľom do 31.12.2003 a dospela k nižšej sume.

Krajský súd zrušil rozhodnutie odporkyne z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, pretože zistený skutkový stav nebol dostatočný pre posúdenie veci a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie. Poukázal pritom na to, že navrhovateľ k 31. decembru 2003 poberal čiastočný invalidný dôchodok vo výške 3.768,- Sk. Priemerný mesačný zárobok navrhovateľa pred vznikom škody bol súdnymi rozhodnutiami v súvislosti s rozhodovaním o náhrade škody z pracovného úrazu ustálený sumou 2.568,- Kčs. Od 1. júna 1998 bol navrhovateľ evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, jeho evidovaná nezamestnanosť trvala aj k 8. októbru 2001. Posledným príjmom z pracovnej činnosti navrhovateľa bol jeho zárobok pred vznikom jeho nezamestnanosti za obdobie január až marec 1998 v priemernej výške 2.243,- Sk brutto. Podľa vyjadrenia navrhovateľa sa odhlásil z evidencie uchádzačov o zamestnanie asi pred 3-4 rokmi.

Z vyššie uvedeného je podľa krajského súdu zrejmé, že odporkyňa pri prepočte sumy náhrady straty na zárobku po skončení navrhovateľovej práceneschopnosti k 31. decembru 2003 odpočítala zárobok navrhovateľa z pracovnej činnosti, ktorý naposledy dosiahol za 1. štvrtrok 1998 napriek tomu, že k 31. decembru 2003 ho už nepoberal a od 1. júna 1998 bol nezamestnaný a evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Odporkyňa sa nezaoberala dôvodom vzniku jeho nezamestnanosti ani jeho pracovnými a zárobkovými možnosťami počas evidovanej nezamestnanosti, k 31. decembru 2003, hoci tieto skutkové okolnosti sú právne významné pre posúdenie správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia o výške úrazovej renty. Krajský súd práve preto rozhodnutie odporkyne pre nedostatočné zistenie skutkového stavu veci zrušil. Podľa krajského súdu v prejednávanej veci má pre posúdenie možnosti odpočítania určitého príjmu navrhovateľa od priemerného mesačného zárobku pred vznikom škody po jeho valorizácii a určenie výšky úrazovej renty právny význam zistenie dôvodu skončenia pracovného pomeru navrhovateľa. Ak išlo o tzv. „nedobrovoľnú“ nezamestnanosť navrhovateľa, t.j. takú, ktorá vznikla bez jeho vôle prípadne zavinenia, je potrebné zistiť dôvod trvania jeho nezamestnanosti i výšku príjmu, ktorú mohol v súčinnosti s úradom práce po prijatí prípadne ponúkanej práce k 31. decembru 2003 dosiahnuť. V zmysle právnej úpravy platnej k 31. decembru 2003 a ustálenej judikačnej činnosti Najvyššieho súdu SR sa neuhrádza škoda do výšky sumy, ktorú opomenul zamestnanec bez vážnych dôvodov zarobiť. Takisto nie je možné z prostriedkov určených na kompenzovanie dôsledkov poškodenia zdravia zamestnancov dôsledkom pracovného úrazu nahrádzať nedostatok príjmu vzniknutý

výlučne situáciou na trhu práce a nedostatkom pracovných možností aj bez akéhokoľvek poškodenia zdravia a z toho vyplývajúcej obmedzenej pracovnej schopnosti.

Proti rozsudku krajského súdu podala odvolanie odporkyňa a žiadala jeho zmenu a potvrdenie jej rozhodnutia. Dôvodila tým, že nesúhlasí s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici uvedeným na strane 5 v predposlednom odseku, že odporkyňa sa nezaoberala dôvodom vzniku jeho nezamestnanosti, ani jeho pracovnými a zárobkovými možnosťami počas evidovanej nezamestnanosti, k 31. decembru 2003, hoci tieto skutkové okolnosti sú právne významné pre posúdenie správnosti a zákonnosti napadnutého rozhodnutia o výške úrazovej renty a považuje ho za nesúladný s uznesením NS SR č. 3Cdo 93/03, ktoré v odvolaní odcitovala. Podľa odporkyne pri výpočte výšky náhrady za stratu na zárobku, ktorá patrila navrhovateľovi k 31. decembru 2003, bol od valorizovaného zárobku pred vznikom škody odpočítaný priemerný zárobok, ktorý navrhovateľ dosahoval predtým, než sa stal nezamestnaným, čiastočný invalidný dôchodok, ktorý navrhovateľ poberal od 1. júla 2003 a daň a preto odporkyňa nebola povinná zisťovať skutočnosti, na ktoré poukázal krajský súd a považuje ich za irelevantné.

Navrhovateľ sa vecne k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP v spojitosti s § 250l ods. 2 OSP.

Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie odporkyne bolo zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. c/ OSP, t.j. pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Podľa § 250s OSP vety druhej proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/. V danom prípade odporkyňa síce namietala proti rozhodnutiu o zrušení jej rozhodnutia pre nedostatočné zistenie skutkového stavu, avšak právne dôvody odvolania sa dotýkajú aj právneho posúdenia relevantnosti tých skutočností, ktoré krajský súd nariadením doplneného dokazovania odporkyňou žiadal zistiť.

Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou odporkyne, že názor krajského súdu na doplnenie dokazovania je v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 93/03. Práve naopak, krajský súd sa jednoznačne vyslovil o dôvodnosti doplnenia dokazovania v intenciách predmetného rozhodnutia a odvolací súd sa s uvedenými dôvodmi plne stotožňuje.

Pokiaľ odporkyňa sama vychádza z toho, že pri určení výšky náhrady za stratu na zárobku sa musí odpočítať pravdepodobný zárobok, ktorý by navrhovateľ dosiahol, keby sa mohol zamestnať, nemôže bez ďalšieho dospieť k záveru, že zisťovanie dôvodu jeho nezamestnanosti a zárobkových možností je irelevantné, pričom odporkyňa neprihliadla na skutočnosti, ku ktorým došlo od konca I. štvrťroka 1998 (kedy dosiahol ostatný príjem zo zamestnania a decembrom 2003, dokedy mu býv. zamestnávateľ náhradu poukazoval). Odvolací súd pritom zo spisovej dokumentácie (dávkového spisu) nemohol zistiť ani skutočnosti, z ktorých odporkyňa vo svojom rozhodnutí vychádzala.

Odvolací súd len dopĺňa, že „odpočítanie pravdepodobného zárobku“, ktoré odporkyňa použila, nezdôvodnila žiadnym zákonným ustanovením.

Z týchto dôvodov podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd zrušujúci rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil, stotožniac sa s dôvodmi, ktoré krajský súd uviedol.

Keďže navrhovateľovi trovy v konaní nevznikli a odporkyňa nemá právo na ich náhradu, odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2009

**JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková